

Veľký Piatok

18. apríl 2015

Jn 18, 1 - 19, 42

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes si pripomíname Ježišovu smrť, ale zároveň myslíme aj na smrť ako takú. Pýtame sa, čo spája Ježišovu smrť s našou smrťou, na druhej strane hľadáme aj to, čo Ježišovu smrť robí jedinečnou. Teológovia si kladú otázku, čo robí jeho smrť vykupiteľskou smrťou. Už na hodinách náboženstva sme počúvali odpoveď na túto otázku. Bola to tak trochu mechanická predstava vykúpenia. Podľa nej Boh poslal na svet svojho Syna, aby sa On nechal usmrtiť a svojou smrťou zmieril ľudstvo s Bohom. V tomto modeli sa odzrkadľuje niečo z voľakedajšieho uvažovania „oko za oko, zub za zub, smrť za smrť“. Takto napr. uvažujú rôzni despoti. Je ale určite otázne, či Boh rozmýšľal podobne. Skôr je na škodu, keď prestávame ďalej rozmýšľať nad významom Ježišovej smrti pre nás, pre ľudí, žijúcich v dnešnej dobe. Keď sa zriekame živého okazu jeho smrti.

Čo sa teda dá vidieť v Ježišovej smrti? Dnešný deň nám ukazuje mŕtve Ježišovo telo na kríži, ktoré skladajú z kríža a kladú do pripraveného hrobu. To, čo môžeme vidieť svojou predstavivosťou je mŕtve Ježišovo telo, ticho, v ktorom umĺklo Ježišovo slovo, do ktorého umĺkol ten, ktorý bol sám Slovom.

Ticho smrti poznáme aj z našich rozlúčok. A predsa aj tu bývajú rozdiely. Sú prípady, keď toto ticho smrti je len prázdny tichom, prázdny nič, ktoré vyplýva z konca života ako konca konzumu toho, čo život prináša. Ticho smrti vtedy znamená stratu vecí, v ktorom dokonca aj tí druhí môžu byť vnímaní len ako vec. Pokiaľ sa život človeka obmedzí len na vonkajškovú radosť z užívania, všetko ostatné sa už spája len s ľahostajnosťou, s apatiou. Vtedy ticho smrti je naozaj hrozivým tichom.

Ale ticho smrti môže znamenať aj niečo iné. Môže znamenať niečo viac ako len fyzický koniec. Môže sa stať nedopovedaným vyjadrením toho, o čo sa človek usiloval. To vtedy, keď človek hľadal hlbší zdroj života, hlbší cieľ pre svoje túžby, nielen konzum toho príjemného. Také ticho nie je definitívnym tichom, ale skôr tichom, plným očakávania, aj plné túžob.

Ježišova smrť na kríži nám ukazuje niečo podobné. Ježiša právom voláme božím Slovom, pretože On sa nám celým svojim životom prihováral, viedol nás k hlbšiemu životu, k láske. Ani na kríži sa nespreneveril svojmu poslaniu, ani na kríži nepreklíňal, nezllorečil. Aj na kríži prinášal lásku, túžil ju prinášať aj iným. Aj na kríži jeho slovo znamenalo odpustenie, všímal si bolesť tých druhých, hľadal aj pre nich slovo útechy.

Preto nakoniec ticho jeho smrti sa nezostalo len prázdny tichom. Naopak ticho Ježišovej smrti má potenciál burcovať aj prevládajúce pocity našej dnešnej doby. Má moc burcovať nás proti prevládajúcemu pocitu dnešnej konzumnej doby, v ktorom smrť často znamená už len koniec konzumu života, koniec užívania si života. Má moc pomáhať hľadať v našom živote opravdivejšie túžby, tak aby sa život blížil k skutočnému slovu.

PodĎakujme sa dnes Ježišovi za to, že nás na tejto ceste povzbudzuje.